

Κύπρου Γεώργιος: Η Ανάσταση του Χριστού μας βεβαιώνει ότι θα έρθει η ημέρα και της δικής μας ανάστασης

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Το πανανθρώπινο μήνυμα της [Ανάστασης](#) καθώς και η επί 52 χρόνια παράνομη τουρκική κατοχή της Μεγαλονήσου βρίσκονται στο επίκεντρο της φετινής εγκυκλίου του [Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου](#) επί τη εορτή του Πάσχα. Ο Μακαριώτατος τονίζει ότι το «Χριστὸς Ἄνέστη» αποτελεί γεγονός «πρωτάκουστο καὶ μοναδικό», το οποίο υπερβαίνει την ανθρώπινη λογική, αλλά καθορίζει καθοριστικά την πορεία

της ανθρωπότητας.

Η εγκύκλιος υπογραμμίζει ότι η Ανάσταση του Χριστού δίνει απάντηση στο υπαρξιακό αδιέξοδο του ανθρώπου απέναντι στη φθορά και τον θάνατο, μετατρέποντας την απελπισία σε ελπίδα: «Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ γιὰ τὸν ἄνθρωπο τὴν κατάφαση τῆς ζωῆς καὶ τὴ βεβαίωση τῆς αἰωνιότητάς της». Παράλληλα, επισημαίνεται ότι «ὁ θάνατος δὲν εἶναι τὸ τέρμα τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης... ἀλλὰ ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰωνιότητα».

Με βιβλικές αναφορές, αναδεικνύεται η σωτηριολογική διάσταση της Ανάστασης, καθώς «διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔρχεται ἡ ἀνάσταση καὶ ἡ σωτηρία σὲ ὅλους», ενώ οι πιστοὶ καλοῦνται να ζήσουν με προοπτική αιωνιότητας, «ὄχι σὰν πρόσκαιροι, ἀλλὰ ὡς αἰώνιοι».

Ἰδιαίτερη ἔμφαση δίνεται και στο μήνυμα της ελπίδας και της δικαίωσης μέσα από δοκιμασίες, καθώς «στὸ τέρμα κάθε ταλαιπωρίας ὑπάρχει ἡ νίκη τῆς δικαιοσύνης». Το αναστάσιμο μήνυμα συνδέεται με την ιστορική πορεία του Ελληνισμού και ειδικότερα της Κύπρου, η οποία, παρά τις δοκιμασίες, «δὲν σταμάτησε... πάνω στὸν σταυρό», αλλά πορεύεται με προσδοκία ἀνάστασης.

Αναφερόμενος με αισθήματα φιλοπατρίας στο κυπριακό ζήτημα, ο Αρχιεπίσκοπος επισημαίνει ότι τα χρόνια της κατοχής δεν πρέπει να οδηγούν σε απογοήτευση.

«Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς βεβαιώνει ὅτι θὰ ἔρθει ἡ ἡμέρα καὶ τῆς δικῆς μας ἀνάστασης. Ἡ ἀδικία δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπικρατήσῃ γιὰ πάντα. Κι αὐτὸ ἃς εἶναι ἡ ἀπάντησή μας πρὸς κάποιους, πὸν ἔχασαν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα τους. Σ' αὐτοὺς πὸν παρασύρθηκαν ἀπὸ τὴν προπαγάνδα τοῦ ἐχθροῦ καὶ μιλοῦν γιὰ πραγματικότητες, γιὰ διζωνικές, γιὰ ἀπάρνηση οὐσιαστικὰ τῆς γῆς μας, τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων μας, τῶν τάφων τῶν πατέρων μας. Ἴς εἶναι ἀπάντηση σὲ κάποιους, πὸν μᾶς καλοῦν νὰ ὑποταχθοῦμε στὴ μοῖρά μας, νὰ μονιμοποιήσουμε, δηλαδή, καὶ νὰ νομιμοποιήσουμε τὴ σταύρωση τῆς πατρίδας μας καὶ τὴ μόνιμη παραμονὴ της στὸν τάφο», τονίζει ο Μακαριώτατος.

Στο ίδιο πλαίσιο, υπογραμμίζεται η ἀνάγκη εθνικῆς ὁμοψυχίας, ἐνὼ χαιρετίζεται η ἐνίσχυση της ἀμυνας της Κύπρου. Παράλληλα, εκφράζεται ευχή γιὰ εἰρήνη σε περιοχές συγκρούσεων, ὅπως η Μέση Ἀνατολή και η Ουκρανία.

Η εγκύκλιος περιλαμβάνει ἐπίσης ἀναφορὰ σε κοινωνικά ζητήματα, με ἔκφραση συμπαράστασης πρὸς ὅσους δοκιμάζονται ἀπὸ ζωϊκὴ νόσο, καθώς και ἔκκληση γιὰ

υπεύθυνη στάση ενόψει εκλογών, ώστε η ψήφος να υπηρετεί «τούς καλύτερους» και το κοινό καλό.

Κλείνοντας, ο Αρχιεπίσκοπος απευθύνει μήνυμα ελπίδας και στήριξης προς όλους, ιδίως προς τους πρόσφυγες, αγνοουμένους, ασθενείς και δοκιμαζόμενους, ευχόμενος «ὁ Ἄναστὰς Κύριος νὰ χαρίσει... στὴν πατρίδα μας σύντομα τὴν πολυπόθητη ἐλευθερία».

Αναλυτικά η εγκύκλιος του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου επί τη εορτή του Πάσχα 2026:

+ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος

Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου.

Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι

τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ ἐνδόξως ἐκ νεκρῶν

Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χριστὸς Ἀνέστη»!

Πρωτάκουστο καὶ μοναδικὸ τὸ μήνυμα τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὶς Μυροφόρες. Πρωτοφανῆς ἢ ἐξαγγελία πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Πρωτόγνωρο, ὄντως, τὸ γεγονὸς. Γεγονὸς ποὺ συντελέστηκε μέσα στὴν Ἱστορία, ἀλλ' εἶναι καὶ ὑπεριστορικό. Ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ, μὲ τὴν πεπερασμένη διάνοιά του, οὔτε νὰ τὸ συλλάβει, οὔτε νὰ τὸ ἐρμηνεύσει. Γεγονὸς ποὺ ἐνήργησε, ὅμως, καὶ ἐνεργεῖ κατὰ τρόπο μοναδικὸ στὴ διαμόρφωση τῆς Ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὅσα κι ἂν ἦσαν, μέχρι τότε, κι ὅσα κι ἂν εἶναι τὰ κατὰ καιροὺς ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ φθορὰ καὶ ὁ θάνατος ἔρχονταν πάντοτε νὰ τοῦ ὑπενθυμίσουν τὴ σχετικότητα τῆς δυνάμης του καὶ τὴν παροδικότητα τῆς ζωῆς του. Ποιό τὸ ὄφελος καὶ ποιὰ ἡ ἀξία τῆς ὁποιασδήποτε προόδου καὶ τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς, ὅταν ὁ τάφος σφραγίζει ὀριστικὰ τὴν πορεία μας; Καὶ ἡ ἀπάντηση ἔρχοταν διαχρονικὰ μὲ τὰ λόγια τοῦ Ἐκκλησιαστή: «Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης»

(Ἐκκλ. ιβ´, 8).

Στὸ καταθλιπτικὸ αὐτὸ συναίσθημα, ποὺ καταταυραννοῦσε τὸν ἄνθρωπο, ἀνατέλλει, ὡς ἀπάντηση, ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Χριστοῦ, τὸ φῶς τῆς ἐλπίδας. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ γιὰ τὸν ἄνθρωπο τὴν κατάφαση τῆς ζωῆς καὶ τῆ βεβαίωση τῆς αἰωνιότητάς της. Ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἀπόγνωσης καὶ τὸν ὀδηγεῖ λυτρωτικὰ στὴν αἰσιοδοξία. Στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νεκρώνεται ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἄνθρωπος κερδίζει τὴν ἀθανασία. Ὁ θάνατος δὲν εἶναι τὸ τέρμα τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, δὲν εἶναι ὁ ἀφανισμὸς καὶ ἡ ἀπώλεια, ἀλλὰ ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰωνιότητα. Εἶναι μιᾶς «ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχῆς», ὅπως διαλαλεῖ καὶ ὁ ὕμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας. «Ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐπεξηγεῖ: «Ὡσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν» (Ρωμ. ε´, 12), ἔτσι καὶ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔρχεται ἡ ἀνάσταση καὶ ἡ σωτηρία σὲ ὅλους. «Ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ» (Α´ Κορ. ιε´, 23).

Μέσα ἀπὸ τὸ μήνυμα τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆ βεβαιότητα τῆς αἰωνιότητος, καλούμαστε οἱ ἄνθρωποι νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν ἀξία τῆς ζωῆς μας, νὰ κατανοήσουμε τὸν προορισμὸ μας καί, ὡς ἐκ τούτου, νὰ διαμορφώσουμε, ἀνάλογα, τὴ ζωὴ μας. Ὅχι σὰν πρόσκαιροι, ἀλλὰ ὡς αἰώνιοι, χωρὶς τὸν φόβο τῆς κακίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔφερε στὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸ μήνυμα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐμμονῆς στὸν ἀγῶνα γιὰ ἀνώτερα ἰδανικά. Ἀπέδειξε τὸ μῖσος τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Φαρισαίων ἐφήμερο· τὴν κακία τῶν σταυρωτῶν παροδική· τὴν κουστωδία τοῦ Πιλάτου καὶ τὶς σφραγίδες τοῦ μνήματος ἀδύναμες νὰ κατισχύσουν τῆς ζωῆς. Ὁ Χριστός, μὲ τὴν Ἀνάστασή Του, μᾶς βεβαιώνει ὅτι στὸ τέρμα κάθε ταλαιπωρίας ὑπάρχει ἡ νίκη τῆς δικαιοσύνης, ὑπάρχει ἡ λύτρωση καὶ ἡ δικαίωση.

Σκιρτώντας ἀπὸ ἀγαλλίαση, κατὰ τὴ μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη αὐτὴν ἡμέρα, κραυγάζουμε κι ἐμεῖς θριαμβευτικά, μαζὶ μὲ τὸν Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο: «Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; Ποῦ σου Ἄδη τὸ νῆκος; Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἱστορία τοῦ ἔθνους μας μοιάζει, κατὰ πολὺ, μὲ τὴν ἐπίγεια ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Στὴν ἱστορικὴ του πορεία, τὸ ἔθνος μας ἀνῆλθε πολλὰς φορὲς στὸν μαρτυρικὸ

Γολγοθᾶ. Σήκωσε, ἐπανελημμένα, τὸν σταυρὸ σκληρῶν ὑποδουλώσεων καὶ φρικτῶν μαρτυρίων. Δὲν σταμάτησε, ὅμως, ποτὲ πάνω στὸν σταυρό. Κατόρθωνε, πάντοτε μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νὰ προχωρεῖ πρὸς τὴν ἀνάσταση. Γι' αὐτὸ καί, μέσα στοὺς αἰῶνες, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔπαιρνε, γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες, καὶ ἔθνικὴ σημασία. Μᾶς ἔδινε τὸ κουράγιο, μέσα στὶς τραγικότητες τῶν ἱστορικῶν μας περιπετειῶν, νὰ μὴ βυθιζόμαστε στὴν ἀπαισιοδοξία, ἀλλὰ νὰ βλέπουμε πάντα μπροστά. Νὰ ἀγωνιζόμαστε μὲ τὴ βεβαιότητα τῆς προσκαιρότητας τῶν παθημάτων, προσδοκώντας τὴν ἀνάσταση καὶ τὴ νίκη.

Ὁ χρόνος στὴ ζωὴ τῶν Ἐθνῶν καὶ στὴν ἱστορικὴ τους πορεία δὲν ἔχει ὡς μέτρο τὴ συμβατικὴ ἀριθμητικὴ. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν τὰ 52 χρόνια τῆς κατοχῆς τῆς πατρίδας μας καὶ τῆς σταύρωσης τοῦ λαοῦ μας. Ἀπὸ τὴν ὀπτικὴ γωνία τῆς αἰωνιότητος, τὰ 52 χρόνια εἶναι μιὰ μικρὴ παρένθεση στὴν πορεία μας, «ὡς ἡμέρα μία». Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς βεβαιώνει ὅτι θὰ ἔρθει ἡ ἡμέρα καὶ τῆς δικῆς μας ἀνάστασης. Ἡ ἀδικία δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπικρατήσῃ γιὰ πάντα. Κι αὐτὸ ἄς εἶναι ἡ ἀπάντησή μας πρὸς κάποιους, ποὺ ἔχασαν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα τους. Σ' αὐτοὺς ποὺ παρασύρθηκαν ἀπὸ τὴν προπαγάνδα τοῦ ἐχθροῦ καὶ μιλοῦν γιὰ πραγματικότητες, γιὰ διζωνικὲς, γιὰ ἀπάρνηση οὐσιαστικὰ τῆς γῆς μας, τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων μας, τῶν τάφων τῶν πατέρων μας. Ἄς εἶναι ἀπάντηση σὲ κάποιους, ποὺ μᾶς καλοῦν νὰ ὑποταχθοῦμε στὴ μοῖρά μας, νὰ μονιμοποιήσουμε, δηλαδή, καὶ νὰ νομιμοποιήσουμε τὴ σταύρωση τῆς πατρίδας μας καὶ τὴ μόνιμη παραμονὴ της στὸν τάφο.

Στοὺς μακροὺς αἰῶνες προηγούμενων ὑποδουλώσεων, ποτὲ δὲν ἀποδεκτῆκαμε τὴ μονιμότητα τῆς σταύρωσης. Οὐδέποτε τὴν νομιμοποιήσαμε. Πάντα προσδοκούσαμε τὴν ἀνάσταση καὶ ἀγωνιζόμασταν γι' αὐτήν. Γι' αὐτὸ καὶ ἐπιζητήσαμε. Ἄν σήμερα παύσουμε νὰ ἀγωνιζόμαστε καὶ ἀποδεκτοῦμε τὴ σταύρωση, θὰ ὀδηγηθοῦμε στὸν ὀριστικὸ ἔθνικὸ μας θάνατο. Νὰ ξέρουμε ὅτι ἀνασταίνονται μόνο ὅσοι ἀγωνίζονται καὶ δὲν θέλουν νὰ μένουν πάνω στὸν σταυρό, ὅσοι πιστεύουν στὴν Ἀνάσταση.

Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀγώνα μας, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀκράδαντη πίστη στὸν ἐπιδιωκόμενο σκοπὸ, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας, χρειάζεται, ἀπαραίτητα, καὶ ἡ ἐνότητα καὶ ἡ ὁμογνωμία ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὀλόκληρου τοῦ Ἔθνους. Γι' αὐτὸ καὶ χαιρετίζουμε, μὲ ιδιαίτερη ἱκανοποίηση, τὴν πρόσφατη ἔλευση στὴν Κύπρο δύο φρεγατῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τεσσάρων πολεμικῶν ἀεροσκαφῶν γιὰ προστασία ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς πολεμικῆς ἀνάφλεξης στὴν περιοχὴ. Διάπυρη εἶναι ἡ εὐχή μας ὅπως ἡ παρουσία αὐτῆ συνεχιστεῖ καὶ ἐνταθεῖ, ὥστε νὰ μᾶς προφυλάξει καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλο, τὸν μεγαλύτερο, γιὰ μᾶς, κίνδυνο, ποὺ εἶναι ἡ συνέχιση τῆς τουρκικῆς κατοχῆς καὶ ἡ

ἀπειλούμενη κατάκτηση ὀλόκληρης τῆς Κύπρου. Δὲν πιστεύουμε ὅτι τὸ Ἔθνος θὰ ἐγκαταλείψει ἓνα γνήσιο τμήμα του, τὸν Κυπριακὸ Ἑλληνισμό, ἀκυρώνοντας, ἔτσι, τὴν ἔνδοξη Ἱστορία του.

Κατὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα τῆς κατίσχυσης τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου, εὐχόμαστε ἐκ βάθους καρδίας ὅπως καταπαύσουν οἱ πόλεμοι καὶ οἱ θάνατοι ἀθῶων ἀνθρώπων στὴ Μέση Ἀνατολή, στὴν Οὐκρανία καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ δικαιοσύνη παντοῦ, ὅπως ἐπαγγέλλεται καὶ τὸ μήνυμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας.

Δὲν μπορούμε, ἀκόμα, αὐτὴν τὴν εὐφρόσυνη ἡμέρα, νὰ μὴν ἐκφράσουμε τὴ συμπάθεια καὶ τὴ συμπαράστασή μας πρὸς ἓνα σημαντικὸ μέρος τοῦ λαοῦ μας, τὸ ὁποῖο πλήττεται σκληρὰ ἀπὸ τὴν ἐνσκήψασα ζωϊκὴ νόσο στὸν τόπο μας. Εὐχόμαστε ὅπως ὁ Χριστός, πὺ κατήγγησε, μὲ τὴν Ἀνάστασή Του, τὴ φθορὰ ὀλόκληρης τῆς φύσεως, ἡ ὁποία, μέχρι τότε, συνώδινε μὲ τὸ ἀνθρώπινο γένος, ἀπαλλάξῃ σύντομα τὸν λαό μας καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ταλαιπωρία.

Ἔχοντας ἐπίγνωση τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν, ὡς πρὸς τὴν πορεία τοῦ ἔθνικοῦ μας θέματος, ἀπευθύνουμε πρὸς ὅλους μιὰν πατρικὴ ἔκκληση: Ἐφαρμόζοντας, σὲ λίγες μέρες, τὸ ἱερὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, ἄς μὴν ἐπιδείξουμε πολιτικὴ ἀνωριμότητα. Τυχὸν ψῆφος διαμαρτυρίας ἄς γίνῃ πρὸς τοὺς καλύτερους, καὶ ὄχι πρὸς τοὺς ἄμοιρους πολιτικῆς παιδείας καὶ ἀδιάφορους πρὸς τὰ κοινωνικὰ προβλήματα. Τὸ καθῆκον ἐπιβάλλει νὰ σκεφτοῦμε τὴ λειτουργία τῶν θεσμῶν καὶ τὴν ἐπιβίωση τῆς πατρίδας καὶ μετὰ τὶς ἐκλογές. Κι ἀκόμα, νὰ σκεφτοῦμε πῶς θὰ μᾶς ἀξιολογήσουν ἐκεῖνοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητοῦμε βοήθεια γιὰ συνέχιση τοῦ ἔθνικοῦ μας ἀγῶνα.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μὲ τὴ βásiμη ἐλπίδα γιὰ τὴν τελικὴ κατίσχυση τοῦ δικαίου σὲ ὅλο τὸ φάσμα τῆς ζωῆς μας, χαιρετίζουμε μὲ τὸν ἀναστάσιμο χαιρετισμὸ ὅλους. Οἱ σκέψεις μας συνοδεύουν, σήμερα ἰδιαίτερα, τοὺς ἐμπερίστατους: τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωβισμένους, τοὺς ἀγνοουμένους καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ὅλους, γενικά, πὺ ἀντιμετωπίζουν οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα.

Εἴθε ὁ Ἀναστάς Κύριος νὰ χαρίσῃ σὲ ὅλους τὶς εὐλογίες Του καὶ στὴν πατρίδα μας σύντομα τὴν πολυπόθητη ἐλευθερία.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,

Ἅγιον Πάσχα 2026

Ἐν Χριστῷ εὐχέτης
+Ο ΚΥΠΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ